

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις
τῇ 28 Ἀπριλίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 126

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1802. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 1055)1946 κλπ. 1
- A. N. 1803. Περὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν. 2
- A. N. 1804. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ A. N. 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας». 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1802.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 1055)1946 κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 19 Ἀπριλίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 1055)1946 κλπ.», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐνεργηθησομένων διαγωνισμῶν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐμμίσθων παρέδρων παρὰ Πρωτοδικεῖω ἢ Εἰσαγγελίᾳ ὡς ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας, διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐν ὑπηρεσίᾳ Εἰρηνοδίκας, ὁρίζεται τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιόδῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1055)46 Ἀν. Νόμου τριετία, ἡ παραταθείσα ἐπὶ δύο ἔτη διὰ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 935)49 Ἀν. Νόμου, παρατείνεται καὶ αὖθις ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

1. Πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐμμίσθων Παρέδρων παρὰ Πρωτοδικαίς ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς τῶν, εἰς τὸν ἐνεργηθέντα κατὰ Δεκέμβριον 1950 διαγωνισμὸν ἐμμίσθων Παρέδρων παρὰ Πρωτοδικαίς, ἐπιτυχόντων πέραν τοῦ ἀρι-

θμοῦ δι' ὃν προεκλήχθη ὁ διαγωνισμὸς, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ τοῦλάχιστον «καλῶς» (8).

2. Ἡ σειρά διορισμοῦ μεταξὺ τῶν λαβόντων τὸν αὐτὸν βαθμὸν κανονίζεται διὰ προηγουμένης τοῦ διορισμοῦ κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 4.

Ἰδρύεται ἐν Νεαπόλει Βοιωτῶν (Λακωνίας) Εἰρηνοδικεῖον β' τάξεως οὗτινος ἡ περιφέρεια ὁρισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος, κατόπιν προηγουμένης συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Πρωτοδικείου ἐν ὁλομείᾳ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Εἰρηνοδικῶν β' τάξεως καὶ τῶν γραμματέων Εἰρηνοδικῶν ἀυξάνεται κατὰ μίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Α. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(2)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀναγκ. νόμου «περὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν».

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου νόμου σκοπεῖται ἡ προστασία τῶν Προέδρων καὶ Γενικῶν Γραμματέων τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων τῶν μισθωτῶν τῆς Χώρας τῶν ἀριθμοῦσιν τοῦλάχιστον 100 μέλη φυσικὰ πρόσωπα, ἐναντι τῆς αὐθαί-

ρέτου καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν, λόγω τῆς συνδικαλιστικῆς των δράσεως.

Πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νομοσχεδίου καθορίζεται, ὅτι πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθροῦ 281 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 2112 καὶ τῆς εἰδικῆς προστασίας τοῦ Α. Ν. 694)1937 δὲν ἐπιτρέπεται ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἀνωτέρω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των καὶ ἐν ἔτος μετ' αὐτὴν εἰ μὴ μόνον διὰ σπουδαίου λόγου.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἀρθροῦ προσδιορίζονται οἱ λόγοι, δι' οὓς δὲ ἐπιτρέπεται διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας, διὰ δὲ τοῦ τρίτου καθορίζεται τὸ ὄργανον παρ' οὗ βεβαιοῦται ἡ συνδρομὴ τοῦ σπουδαίου λόγου καὶ ἡ ἀκολουθητέα ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασία, καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑποδείξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Ἐκρίθη σκόπιμος ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βεβαίωσις τοῦ σπουδαίου λόγου, ἵνα δοθῇ ἡ εὐκαιρία, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, μείζονος καὶ ἀκριβοῦς κατατοπισμοῦ τοῦ μετέχοντος δικαστοῦ.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀρθροῦ 4 καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ χρόνος συγκροτήσεως παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀρθροῦ 3.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκρίθη ἐπιβεβλημένον ὡς ἐκ τῶν προστριβῶν, αἵτινες ἐγεννήθησαν μετὰ μισθωτῶν καὶ ἐργοδοτῶν, συνεπεῖα γενομένων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος καταγγελιῶν συμβάσεων ἐργασίας συνδικαλιστικῶν στελεχῶν. Ἐξ ἄλλου, ὡς μέτρον, δὲν εἶναι νέον, θεσπισθὲν τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Α. Ν. 694)1937 διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἡσυχασμένων εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὁργανισμοὺς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργὸς

Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1803.

Περὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ἀπριλίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγω κατεπειγούσης καὶ ἀναπορεύτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐπιφυλαττομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως ἐργασίας, πρόσωπα παρέχοντα ὁπωσδήποτε ἐξερτημένην ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι Πρόεδροι ἢ Γενικοὶ Γραμματεῖς οἰαδήποτε ἐργατικῆς ἐπαγγελματικῆς Ὁργανώσεως παντὸς βαθμοῦ ἀριθμούσης πλέον τῶν 100 μελῶν φυσικῶν προσώπων δὲν ἀπολύονται διὰ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὑπὸ τῶν πάσης φύσεως ἐργοδοτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των καὶ ἐν ἔτος μετ' αὐτὴν εἰ μὴ μόνον διὰ σπουδαίου λόγον καὶ κατὰ τὴν διαδικασία τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Σπουδαῖος λόγος κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ εἶναι μόνον :

α) Ὄταν κατὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀτομικῆς συμβάσεως ἐργασίας μετὰ τοῦ ἐργοδότη τοῦ ὁ μισθωτὸς ἐξηπάτησε αὐτὸν προσκομίσας ψευδῇ πιστοποιητικὰ ἢ βιβλιάρια πρὸς λήψιν μεγαλύτερας ἀμοιβῆς.

β) Ὄταν ὁ μισθωτὸς ἐπρόδωκε βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ μυστικὰ ἢ ἐξήγησεν ἢ ἐδέχθη ἀθέμιτα πλεονεκτήματα κυρίως προμηθείας παρὰ τρίτων ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἐργοδότη αὐτοῦ.

γ) Ὄταν ὁ μισθωτὸς ἔγινε ἐνοχὸς αἰκίων ἢ βαρείας ἐξουβρίσεως ἢ σοβαρῶν ἀπειλῶν κατὰ τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἢ τῶν οἰκείων του.

δ) Ὄταν ὁ μισθωτὸς ἐπιμόνωσ ἠρνήθη ὑπηρεσίαν ἢ ἠπέδωκεν εἰς δικαιολογημένας διαταγὰς τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἢ διὰ τῆς κουφότητος του ἔδωκεν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ καίτοι ἀποτραπείς κατ' ἐπανάληψιν, μεθύσκειται διαρκούσης τῆς ἐργασίας ἢ προτέρηται εἰς αὐτὴν ἐν καταστάσει μέθης.

ε) Ὄταν διαπιστοῦται ὅτι ὁ μισθωτὸς εἶναι ἀνίκανος διὰ τὴν συμπεφωνημένην ἐργασίαν ἢ παρεβίασεν οὐσιώδεις ὑποχρεώσεις του ἢ καὶ ἐπουσιώδεις τοιαύτας, διὰ τὰς ὁποίας ὁμοῦς τοῦ ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἐπανελημμένοι ὑποδείξεις.

στ) Ὄταν ὁ μισθωτὸς ἀπέσχεν τῆς ἐργασίας ἄνευ ἀδείας ἐπὶ μακρὸν σχετικῶς χρονικὸν διάστημα. Μακρὸν χρονικὸν διάστημα θεωρεῖται κατὰ τὰς περιστάσεις ἰδίᾳ ὅταν ὑπερβαίνει τὸ δεκαπενθήμερον ἐπὶ ὑπαλλήλων καὶ τὸ δεκάημερον ἐπὶ τεχνιτῶν, ἐργατῶν ἢ ὑπηρετῶν.

2. Ὡς σπουδαῖος λόγος δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ θεωρηθῇ ἡ συνδικαλιστικὴ δράσις τοῦ ἐναγομένου ἰδίᾳ ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκεῖται ἐξω τοῦ τόπου ἐργασίας καὶ ἐν γένει ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου, πάντως αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀπαλλάσσει τοῦτον τῆς ὑποχρεώσεώς του πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κεκανονισμένων ὁρίων.

Ἄρθρον 3.

Περὶ τῆς συνδρομῆς σπουδαίου λόγου ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρθρον 2 ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη: α) ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδικίου, ὡς Προέδρου, β) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ γ) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ ἐλλείψει τοιούτου τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἢ ἐλλείψει τοιούτου τῆς οἰκείας Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν, ὡς μελῶν. Προκειμένου περὶ Πρωτοδικειακῶν Ἐπιτροπῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, παρ' ἐκάστη Ἐπιτροπῇ ὀρίζεται καὶ δεύτερον ἐργοδοτικὸν μέλος ὑποεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν ἐκατέρας τῶν πόλεων τούτων, ὅπερ μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. ὡς ἂν ἐκδικάζεται διαφορά μετὰ Βιομηχανικοῦ ἐργατοτεχνίτου ἢ ὑπαλλήλου καὶ Βιομηχανοῦ.

Αὕτη συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν αἰτήσεϊ παντὸς ἐργοδότη ἔχοντός ἐνομον συμφέρον, κατατιθεμένη παρὰ τῷ Γραμματεῖ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνουσα ἐκ τῶν ἐνόντων ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν της ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδρίσεως, ἀποφαίνεται δὲ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 σπουδαίου λόγου ἀπολύσεως.

Καταγγελία συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἐν ἀρθρῳ 1 προσώπων ἄνευ προηγουμένης διαπιστώσεως περὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 σπουδαίου λόγου εἶναι ἀκυρὸς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ πρῶτον 15-ήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁ Πρόεδρος ἐκάστου Πρωτοδικείου ὀρίζει ὡς ἀναπληρωτὴν του ἓνα τῶν Πρωτοδικῶν, προσκαλεῖ δὲ τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τὴν οἰκείαν ἐργοδοτικὴν ὀργάνωσιν ὅπως ὑποδείξωσιν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἓνα τακτικὸν καὶ ἓνα ἀναπληρωματικὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὸ ἐρχόμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Ἐὰν αἱ προβλεπόμεναι ὀργανώσεις δὲν ὑποδείξωσιν ἀντιπροσώπους ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐντὸς τοῦ πρώτου 10-ἡμερου τοῦ Φεβρουαρίου ὀρίζει ἓνα βιομηχανικὸν ἢ ἔμπορικὸν ἢ ἐπαγγελματιοτεχνικὸν καὶ ἓνα ἀναπληρωματικὸν ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους καθὼς καὶ ἓνα ἐργάτην ἢ ὑπαλλήλον καὶ ἓνα ἀναπληρωτὴν καὶ δι' ἀποφάσεώς του συγκροτεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἀρθροῦ 3 ὀρίζων καὶ ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς δικαστικῆς γραμματείας ὡς γραμματεῖα αὐτῆς.

Άρθρον 5.

Εάν τὰ προσκληθέντα ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν προσέλθουν εἰς τινὰ συνεδρίασιν ἐφαρμόζεται κατ' αὐτῶν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ἀν. Νόμου τῆς 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας».

Άρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀν. Νόμου 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας»

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Α. Π. 453)1949 ἐκρίθη ὅτι δὲν συγχωρεῖται ἡ κατὰ τὸν Α. Ν. τῆς 16)20 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας» ἔγερσις συλλογικῆς διαφορᾶς καὶ συνεπῶς οὐδὲ ἡ παρέμβασις τῶν Ἐπιτροπῶν ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν ταύτης, εὐ μόνον διαρκούντος τοῦ συμβατικοῦ χρόνου ἰσχύος τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ ἰσχὺς τούτων παρετάθη μετὰ τὴν λήξιν των δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Συνεπεία τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Α. Π. ἀμφισβητεῖται ἤδη τὸ κύρος πασῶν τῶν ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τῶν ἀπὸ 4)11)47 καὶ 1)12)47 Ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας, ἐκδοθεισῶν καὶ κηρυχθεισῶν ἐκτελεστικῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν καθωρίσθησαν μισθοὶ καὶ ἡμερομίσθια κατηγοριῶν τινῶν ἐργαζομένων, διάφορα τῶν ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται συλλογικῶν συμβάσεων καθοριζομένων.

Ἡ ἀνωτέρω ὁμῶς ἐρμηνεία εἶναι ὑπὲρ ἄγαν αὐστηρὰ καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη ἀπονέκρωσιν τοῦ συστήματος τῆς εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν συλλ. διαφορῶν ἐργασίας, αἰτινες ὡς πραγματικὸν γεγονὸς εἶναι δυνατὰ, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἡπίαν διὰ τῶν Ἐπιτροπῶν ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας ἐπίλυσιν, οὐχὶ ἁπλᾶς προέκρινεν ὁ Νομοθέτης (Βλ. Α.Ν. 299)1936, Ψηφ. ΑΘ' 1947).

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου σκοπεῖται ἡ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου ἄρσις τῶν ἐκ τῆς τελευταίας νομολογίας τοῦ Α. Π. προκυψασῶν δυσχερειῶν καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὀρθῆς ἐννοίας τοῦ Νόμου, ἐπιτρέποντος τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῶν συλλογικῶν ἐργατικῶν διαφορῶν, ἀρκεῖ νὰ προηγήθῃ νομότυπος καταγγελία τῆς τυχόν διαπούσης τοῦ ἐν διαφερομένους συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας. Ἡ τυχόν ἀναγκαστικὴ παράτασις τῆς ἰσχύος συλλογικῆς συμβάσεως μετὰ τὴν λήξιν τοῦ συμβατικοῦ ἢ νομίμου χρόνου ἰσχύος αὐτῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, βάσει τῶν διατάξεων τῶν Α. Ν. 866)1937 καὶ 1367)1938, δὲν ἀποτελεῖ, ὡς ἀπεφάνθη καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κώλυμα διὰ τὴν ἔγερσιν συλλογικῆς διαφορᾶς ἐργασίας καὶ τὴν κατ' ἀκολουσίαν ἐπέμβασιν τῶν Ἐπιτροπῶν διαιτησίας πρὸς ὑποχρεωτικὴν ρύθμισιν αὐτῆς ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης ἀποπείρας συμβιβασμοῦ.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 σκοπεῖται ἡ διὰ τὸν ἐρεξῆς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου χρόνον ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀμφισβητούμενων διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν κυρίως καθωρίσθησαν αἱ ἀποδοχαὶ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἐργαζομένων.

Σημειωτέον ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν λόγῳ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις ἐκηρύχθησαν ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ προηγουμένην πάντοτε σύμφωνον γνώμην τῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὅσον καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 προσδιορίζεται θετικώτερον ὅτι αἱ γενικώτεροι συλλογικαὶ διαφοραὶ ἐργασίας αἰτινες ἀφορῶσι τοὺς μισθωτοὺς ὀρισμένου ἐπαγγέλματος πλειόνων Πρωτοδικειακῶν Περιφερειῶν ἢ καὶ ὁλοκληροῦ τῆς Χώρας δύνανται νὰ ἐπιλύωνται ἐγκύρως ὑπὸ μιᾶς Ἐπιτροπῆς διαιτησίας καὶ δὴ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐνθα ἐδρεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, αἱ γενικώτεροι ἢ Πανελλήνιοι Ὁργανώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων Ἐργοδοτῶν καὶ Μισθωτῶν καὶ τοῦτο διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ ὁμοιόμορφον ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ λοιπῶν ἔρων ἐργασίας τῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ἐργαζομένων.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 ἀποσαφηνίζεται πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφισβήτησεων ἐν τῷ συλλογικῷ διακανονισμῷ τῶν ἀποδοχῶν κλπ. τῶν μισθωτῶν, ὅτι αἱ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις ὑποκαθιστοῦν ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις, πλήρως τὰς συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς

Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1804.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ἀπριλίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 16)20.11.35 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Α. Ν. τῆς 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Αἱ Ἐπιτροπαὶ διαιτησίας ἐπιλαμβανόμεναι πάσης ἐκ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ πρακτικῶν συμβιβασμοῦ προκύπτουσας

συλλογικής διαφοράς, μετά την λήξιν του συμβατικῶς καθωρισθέντος χρόνου ισχύος αὐτῶν ἢ μετά την ἐπίδοσιν τῆς καταγγελίας των, προκειμένου περὶ ἀορίστου χρονικῆς διαρκείας, δύνανται νὰ τροποποιῶσι καὶ ἐν γένει νὰ ἐπαναρρυθμίζουσιν ὑφισταμένους συλλογικὰς σχέσεις ἐργασίας καὶ ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν μέρος αὐτῶν καὶ νὰ διατάσσωσι πᾶν ὅ,τι ἤθελε κριθῇ παρ' αὐτῶν πρόσφορον διὰ τὴν ἐναρμόνισιν σὺν συμφερόντων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν. Ἐξαιρετικῶς αἱ Ἐπιτροπαὶ Διαιτησίας δύνανται νὰ ἐπιλαμβάνονται τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ πρακτικῶν συμβιβασμῶν τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν εἰσέτι ἡ συμβατικῶς καθορισθεῖσα χρονικὴ διάρκεια, ἐὰν διαπιστώσων ὅτι ἀπὸ τῆς υπογραφῆς αὐτῶν καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τῇ οὐσιώδεις μεταβολῇ τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ προϋποθέσεων ὑφ' ἃς κατηρτίσθησαν ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπεκτάσεως εἰς ἄλλας συναφεῖς ἐπιχειρήσεις ὅρων ισχυόντων ἄχρι τοῦδε ἐπὶ εἰδικῶς ἐνδιαφερομένων. Ἐπίσης ὅποτεδήποτε ἐπιλαμβάνονται διενέξεως ἰσχυρῶς εἰς ἐρμηνείαν ὑφισταμένων ὅρων συλλογικῆς συμβάσεως ἢ πρακτικοῦ συμβιβασμοῦ».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 παράγρ. 3 τοῦ Α. Ν. 866)1937 ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 1367)1938 ὑποχρεωτικὴ παράτασις τῆς χρονικῆς ισχύος συλλογικῆς τινος συμβάσεως ἢ πρακτικοῦ συμβιβασμοῦ οὐδέποτε κωλύει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου».

Ἄρθρον 2.

Ἀποφάσεις οἰωνδήποτε Ἐπιτροπῶν Διαιτησίας κηρυγθεῖσαι μέχρι σήμερον ἐκτελεσθαὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας» καὶ περιέχονται διατάξεις τροποποιητικὰς συλλογικῶν συμβάσεων ἢ πρακτικῶν συμβιβασμῶν, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 1 ἐπαναπέμπονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πρὸς ἐπανεξέτασιν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι τὰς ἐξέδωσαν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται καθὼς καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποφανθῶσιν ἐκ νέου ἐπ' αὐτῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραπομπῆς, ἄλλως αἱ διατάξεις τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων τηροῦνται δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ ἐφαρμόζονται, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως καὶ τῆς μηνιαίας ταύτης προθεσμίας μέχρις ὅτου νομίμως τροποποιηθῶσιν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α. Ν. 16)20.11.1935 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω :

«Συλλογικὴ διαφορά ἐργασίας ἀφορῶσα τοὺς μισθοὺς ὁρισμένου κλάδου ἢ ἐπαγγέλματος πλειόνων πρωτοδικισκῶν

περιφερειῶν ἢ καὶ ὁλοκλήρου τῆς χώρας, δύναται νὰ παραπεμφθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας πρὸς ἐπίλυσιν, ἐνώπιον εἴτε τῆς Πρωτοβαθμίου εἴτε τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Διαιτησίας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης πόλεως ἐνθα ἐδρεύουσι τοιαῦται Ἐπιτροπαί, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτῆς ἰσχύει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τὴν ὀριζομένην ἐν αὐτῇ περιφέρειαν».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Α. Ν. 16)20.11.1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας καὶ διέπεται περαιτέρω ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας κειμένης νομοθεσίας ἂν ἡ ἐφ' ἧς ἐξεδόθη συλλογικὴ διαφορά ἐξεζηλώθη μεταξὺ προσώπων ἢ Ὁργανώσεων δυνάμενων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις νὰ προβῶσιν εἰς κατάρτισιν τοιαύτης συμβάσεως. Ἄλλως ἡ ἀπόφασις δεσμεύει μόνον τὰ ἐν διενέξει μέρη».

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΟΔΗΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ